

Nr 111

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen; given Stockholms slott den 18 mars 1960.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen den 21 maj 1948 (nr 237).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Gösta Netzén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I proposition den 11 mars 1960 (nr 106) har framlagts förslag angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m. samt förslag till ny förordning angående skogsvårdsstyrelser. Förslagen förutsätter ändring av de i 4 § skogsvårdslagen meddelade bestämmelserna om skogsvårdsstyrelses verksamhetsområde. Förevarande proposition innehåller förslag till sådan ändring. Samtidigt föreslås ändring av besvärbestämmelserna i 43 § skogsvårdslagen för att bringa dessa i överensstämmelse med lagen den 4 juni 1954 om besvärstid vid talan mot förvaltande myndighets beslut.

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen
den 21 maj 1948 (nr 237)

Härigenom förordnas, att 4 och 43 §§ skogsvårdslagen den 21 maj 1948 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

4 §.

För varje landstingsområde eller, där Konungen så förordnar, för annat område skall finnas en skogsvårdsstyrelse, vilken skall hava uppsikt över att skogsmark med därå växande skog skötes i enlighet med vad i denna lag stadgas.

I fråga om skogsmark, belägen inom området för stad, som icke deltagar i landsting, utövas uppsikten av den skogsvårdsstyrelse, vars verksamhetsområde i övrigt helt eller till större delen omgiver staden.

43 §.

1 mom. Är någon missnöjd med beslut, som enligt denna lag meddelats av skogsvårdsstyrelse, må han däröver anföra besvär hos skogsstyrelsen, dock att klagan icke må föras mot beslut enligt 10 §. I fall, som i 13 eller 24 § avses, är rätten till klagan ej inskränkt till viss tid. I andra fall skola besvären, vid talans förlust, hava inkommit inom en månad efter det klaganden erhöll del av beslutet. Underrättelse härom skall meddelas i beslutet.

2 mom. Över skogsstyrelsens beslut i ärende, varom i denna lag förmåles, så ock över länsstyrelsens beslut i ärende, som avses i 28 § 3), må klagan föras hos Konungen genom besvär, som skola hava inkommit till

4 §.

Uppsikt över att skogsmark med därå växande skog skötes i enlighet med denna lag utövas av vederbörande skogsvårdsstyrelse.

43 §.

1 mom. Är någon missnöjd med beslut, som enligt denna lag meddelats av skogsvårdsstyrelse, må han hos skogsstyrelsen söka ändring genom besvär, vilka skola ingivas till skogsvårdsstyrelsen. Klagan må dock icke föras mot beslut enligt 10 §. I fall, som i 13 eller 24 § avses, är rätten till klagan ej inskränkt till viss tid. Beslut, som må överklagas, skall innehålla föreskrift om vad den som vill besvara sig därvid har att iakttaga.

2 mom. Över skogsstyrelsens beslut i ärende, varom i denna lag förmåles, så ock över länsstyrelsens beslut i ärende, som avses i 28 § 3), må klagan föras hos Konungen genom besvär, vilka skola ingivas till jord-

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

jordbruksdepartementet inom en månad från den dag klaganden erhöll del av beslutet. Klagan må jämväl föras av skogsvårdsstyrelse, där skogsstyrelsen ändrat eller upphävt skogsvårdsstyrelsens beslut.

bruksdepartementet. Klagan må jämväl föras av skogsvårdsstyrelse, där skogsstyrelsen ändrat eller upphävt skogsvårdsstyrelsens beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1960.

Beträffande överklagande av beslut, som meddelats före nämnda dag, skola äldre bestämmelser tillämpas.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 mars 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Netzén, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga angående *ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen* samt anför därvid följande.

Jag har för avsikt att inom kort föreslå att riksdagen förelägges proposition med förslag angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m. samt förslag till ny förordning angående skogsvårdsstyrelser. Förslagen, som bygger på ett av 1955 års *skogsvårdsutredning* avgivet betänkande (SOU 1958: 30), förutsätter ändring av 4 § skogsvårdslagen. Samtidigt bör även besvärsmåttelserna i 43 § samma lag ändras. Då lagrådets yttrande bör inhämtas över förslag till dessa ändringar, har jag ansett lämpligt att denna del av ärendet utbrytes till särskild behandling.

Gällande bestämmelser

Enligt 4 § *skogsvårdslagen den 21 maj 1948* skall för varje landstingsområde eller, där Konungen så förordnar, för annat område finnas en skogsvårdsstyrelse, vilken skall hava uppsikt över att skogsmark med därå växande skog skötes i enlighet med vad i skogsvårdslagen stadgas. I fråga om skogsmark, belägen inom området för stad, som icke deltagar i landsting, utövas uppsikten av den skogsvårdsstyrelse, vars verksamhetsområde i övrigt helt eller till större delen omgiver staden.

10 § innehåller bestämmelser om rätt för avverkare att påkalla yttrande av skogsvårdsstyrelse rörande en planlagd eller påbörjad avverkningslaglighet. Enligt 13 § kan skogsvårdsstyrelse i vissa fall meddela avverkningsförbud med anledning av planerad eller påbörjad olaglig avverkning. 24 § innehåller föreskrifter om befogenhet för skogsvårdsstyrelse att fordra säkerhet för kostnaden för återväxtåtgärder, som kan föranledas av viss avverkning. Enligt 28 § 3) kan länsstyrelse meddela betesförbud, där det erfordras för att främja återväxten på skyddsskog.

I 43 § meddelas bestämmelser om besvär över beslut, som enligt skogsvårdslagen meddelats av skogsvårdsstyrelse (1 mom.) samt av skogsstyrelsen eller länsstyrelse (2 mom.). Beträffande beslut av skogsvårdsstyrelse gäller, att besvär må anföras hos skogsstyrelsen, dock att klagan icke får föras mot beslut enligt 10 §. I fall, som i 13 eller 24 § avses, är rätten till

klagan ej inskränkt till viss tid. I andra fall skall besvären, vid talans förlust, ha inkommit inom en månad efter det klaganden erhöll del av beslutet. Underrättelse härom skall meddelas i beslutet.

Över skogsstyrelsens beslut i ärende enligt skogsvårdslagen och över länsstyrelsens beslut i ärende, som avses i 28 § 3), får klagan föras hos Konungen genom besvär, som skall ha inkommit till jordbruksdepartementet inom en månad från den dag klaganden erhöll del av beslutet. Klagan får även föras av skogsvårdsstyrelse, där skogsstyrelsen ändrat eller upphävt skogsvårdsstyrelsens beslut.

Vissa andra beslut av skogsvårdsstyrelse kan överklagas enligt 2 § tredje stycket *förordningen den 30 maj 1941 angående skogsvårdsstyrelser*. Där stadgas att klagan över skogsvårdsstyrelsens beslut om tillsättande, entledigande eller disciplinär bestraffning av personal hos styrelsen samt om tillämpning av gällande avlöningföreskrifter må föras hos Kungl. Maj:t genom besvär, vilka skall ingivas till jordbruksdepartementet inom tre veckor från det klaganden erhöll del av beslutet, dock att besvär beträffande tjänstetillsättning skall ingivas inom tre veckor från den dag, då beslutet tillkännagavs genom anslag i styrelsens lokal.

I syfte att så långt möjligt få till stånd enhetliga regler om besvärstid inom förvaltningsförfarandet har genom *lag den 4 juni 1954 om besvärstid vid talan mot förvaltande myndighets beslut* stadgats, att besvär över sådant beslut skall, om ej annat följer av lag eller författning, vid äventyr av talans förlust ha inkommit till vederbörande myndighet inom tre veckor från det klaganden fick del av beslutet; dock skall besvärstiden för menighet vara fem veckor.

Allmänna verksstadgan den 7 januari 1955 innehåller vissa för ämbetsverk och andra myndigheter gemensamma förvaltningsbestämmelser. Stadgan blir tillämplig å viss myndighet, om Kungl. Maj:t förordnar härom. Den innehåller i 29 § bestämmelser om besvär över myndighetens beslut. Å dessa bestämmelser är besvärstidslagen tillämplig.

Utredningen; remissyttranden

Utredningen anför, att det synes rationellast att de *grundläggande bestämmelserna om skogsvårdsstyrelser* meddelas i den inledande paragrafen i skogsvårdsstyrelseförordningen. Indelningen i skogsvårdsstyrelseområden bör därvid enligt utredningen ske genom anknytning till länsindelningen. Utredningen framhåller vidare, att vid en lösning i enlighet med dess förslag de nuvarande bestämmelserna i 4 § skogsvårdslagen om skogsvårdsstyrelse såsom tillsynsmyndighet skulle kunna ersättas med en bestämmelse om att uppsikt över att skogsmark med därå växande skog skötes i enlighet med vad i skogsvårdslagen stadgas skall utövas av vederbörande skogsvårdsstyrelse.

Utredningens förslag om ändring av 4 § skogsvårdslagen har inte föranlett någon erinran under remissbehandlingen av utredningens betänkande.

Beträffande frågan om *besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut* anför utredningen, att den funnit övervägande skäl tala för att rätten att fullfölja

talans göres generell. Utredningen föreslår därför att, vid sidan av fullföljdsbestämmelserna i skogsvårdslagen, i förordningen om skogsvårdsstyrelser meddelas generella bestämmelser angående rätt att anföra besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut. I likhet med vad som är fallet vid besvär över beslut enligt skogsvårdslagen bör enligt utredningens åsikt skogsstyrelsen vara besvärsmyndighet i fråga om besvär, som anförs med stöd av förordningen.

Vad utredningen sålunda föreslagit har tillstyrkts eller lämnats utan erinran av samtliga remissinstanser utom en skogsvårdsstyrelse, som ifrågasatt nödvändigheten av att utvidga besvärsrätten.

Sedan inom jordbruksdepartementet upprättats en promemoria med förslag till besvärssystem i förordningen om skogsvårdsstyrelser av samma innebörd som utredningen förordat, har *besvärssakkunniga* efter remiss avgivit yttrande över promemorian. De sakkunniga anför bl. a. följande.

Skogsvårdsstyrelse får enligt besvärssakkunnigas mening betraktas såsom sådan förvaltande myndighet som åsyftas i 1954 års besvärstidslag. Den omständigheten att skogsvårdsstyrelserna vid sidan av de egentliga statliga uppgifterna även har att befrämja och understödja den enskilda skogshushållningen samt verka för att skogsvårdsarbetet bedrivs på ett planmässigt sätt synes icke böra föranleda ett annat betraktelsesätt. Uppgifter av sistnämnda typ åvilar ej sällan förvaltande myndigheter. Ej heller synes skogsvårdsstyrelsernas speciella organisatoriska förhållanden giva dem sådan karaktär att de icke bör betraktas såsom förvaltande myndigheter. Reglerna om besvärstid i 1954 års besvärstidslag är sålunda att tillämpa på besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut, i den mån avvikande bestämmelser icke meddelas.

Några särskilda omständigheter av beskaffenhet att böra föranleda, att andra besvärstider meddelas för besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut än de i 1954 års besvärstidslag upptagna, synes icke föreligga. 1954 års besvärstidslag bör sålunda givas tillämpning å besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut. Härav följer enligt gällande lagstiftningspraxis, att besvärstiden icke skall särskilt angivas i specialförfattningens besvärsregel, se prop. 201/1954 och t. ex. 57 § länsstyrelseinstruktionen, 59 § nykterhetsvårdslagen och 54 § socialhjälpslagen. Givet 1954 års besvärstidslag tillämpning å besvär över skogsvårdsstyrelsens beslut, bör emellertid icke blott besvärssystemet i förordningen om skogsvårdsstyrelser utan även besvärssystemet i 43 § 1 mom. skogsvårdslagen ändras under hänsynstagande härtill. Det torde vara att förvänta, att den i 43 § 2 mom. skogsvårdslagen stadgade besvärstiden för besvär över skogsstyrelsens beslut också kommer att ändras och 1954 års besvärstidslag givas tillämpning i samband med att allmänna verksstadgan göres tillämplig å skogsstyrelsen.

Yttrandet innehåller även förslag till besvärssystem i förordningen om skogsvårdsstyrelser och till ändrad lydelse av 43 § 1 mom. skogsvårdslagen. Sistnämnda förslag är av följande innehåll.

Är någon missnöjd med beslut, som enligt denna lag meddelats av skogsvårdsstyrelse, må han hos skogsstyrelsen söka ändring genom besvär, vilka skola ingivas till skogsvårdsstyrelsen. Klagan må dock icke föras mot beslut enligt 10 §. I fall, som i 13 eller 24 § avses, är rätten till klagan ej inskränkt till viss tid. Beslut, som må överklagas, skall förses med besvärssystemet.

hänvisning. Denna skall innefatta uppgifter om besvärmyndigheten, om myndighet till vilken besvärslaga skall ingivas och dess adress samt om besvärstid.

Departementschefen

Jag ansluter mig till utredningens åsikt att bestämmelser om skogsvårdsstyrelsernas verksamhetsområden bör meddelas i förordningen om skogsvårdsstyrelser i stället för i skogsvårdslagen. Eftersom jag som redan nämnts inom kort ämnar framlägga förslag till bland annat ny förordning om skogsvårdsstyrelser och denna kommer att innehålla bestämmelser i nyssnämnda hänseende, vilka inte låter sig förena med stadgandet i 4 § skogsvårdslagen, bör detta stadgande ändras. Stadgandet kan lämpligen erhålla sådan avfattning som utredningen föreslagit.

I likhet med besvärssakkunniga anser jag att skogsvårdsstyrelse är sådan förvaltande myndighet som åsyftas i 1954 års besvärstidslag och att denna lag bör göras tillämplig å besvär över beslut av skogsvårdsstyrelse. Detta kommer att iakttagas i det förslag till ny förordning om skogsvårdsstyrelser som jag ämnar framlägga. För enhetlighetens skull bör samtidigt stadgandet i skogsvårdslagen om besvär över skogsvårdsstyrelses beslut — 43 § 1 mom. — anpassas till besvärstidslagen. Stadgandet kan lämpligen givas sådan lydelse som besvärssakkunniga föreslagit, dock att de detaljerade föreskrifterna om besvärshänvisning torde böra ersättas med en bestämmelse om att beslut, som må överklagas, skall innehålla föreskrift om vad den som vill besvära sig därvid har att iakttaga.

Liksom besvärssakkunniga anser jag att även 43 § 2 mom. skogsvårdslagen och besvärsebestämelsen i skogsstyrelsens instruktion bör bringas i överensstämmelse med besvärstidslagen. Frågan om ändring i instruktionen torde jag senare få anmäla.

De föreslagna ändringarna bör träda i kraft den 1 juli 1960, vilken dag jag ämnar föreslå för ikraftträdande av den nya förordningen om skogsvårdsstyrelser. I fråga om 43 § torde i likhet med vad som föreskrivits i övergångsbestämmelserna till besvärstidslagen böra stadgas, att äldre bestämmelser skall gälla beträffande överklagande av beslut, som meddelats före ikraftträdandet.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen den 21 maj 1948 (nr 237).

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslaget av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Ulla B. Silén

¹ Bilagan, som är lika lydande med det vid propositionen fogade förslaget, har här utelutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 16 mars 1960.

Närvarande:

justitieråden BECKMAN,
E. SÖDERLUND,
TAMMELIN,
regeringsrådet NEVRELL.

Enligt lagrådet den 14 mars 1960 tillhandakommet utdrag av protokoll över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 4 mars 1960, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen den 21 maj 1948 (nr 237).

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av hovrättsassessorn Lennart Persson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Clas Amilon

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 18 mars 1960.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Netzén, lagrådets den 16 mars 1960 avgivna utlåtande över det den 4 mars 1960 till lagrådet remitterade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 4 och 43 §§ skogsvårdslagen den 21 maj 1948 (nr 237)*.

Med förmälan att lagrådet lämnat förslaget utan erinran och att Kungl. Maj:t den 11 mars 1960 förordnat, att riksdagen skulle föreläggas i remissprotokollet omförmälda proposition angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m., hemställer föredraganden att förslaget måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. Lüzell